

दद्यादुगुरुं येन त्वयति । खमन्ते येन दातव्याः सर्वाः
सर्वत दक्षिणाः” ।

द्रव्यदानमन्त्राः तत्र कपिलायाः—“कपिले ! सर्वभूतानां
पूजनीयासि रोहिणी ! । सर्वदेवसयी यस्मादतः शान्तिं
प्रयच्छ मे” ।

शङ्खस्य—“पुण्यस्त्वं शङ्ख ! पुण्यानां मङ्गलानाञ्च मङ्गलम् ।
विष्णुना विधृतश्चासि ततः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।

हृदयस्य—“धर्मस्त्वं हृदयमेव जगदानन्दकारक ! । अष्टमूर्ते-
रधिष्ठानमतः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।

हेम्नः—“हिरण्यगर्भगर्भस्त्वं हेम ! वीजं विभावसोः । अन-
न्तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।

पीतवस्त्रस्य—“पीतवस्त्रयुगं यस्माद्वासुदेवस्य वल्लभम् । प्रदा-
नात्तस्य मे विष्णो ! हातः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।

अश्वस्य—“विष्णुस्तपश्चरूपेण यस्मादस्तस्य सत्त्वावः । चन्द्रार्कवा-
ह्नो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।

धेनेः—“यस्मात्त्वं पृथिवी सर्वां धेतुः केशवसङ्गभा । सर्व-
पापहरा नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।

अयसः—“यस्मादायसकम्पाणि तवाधीनानि सर्वदा । बाह्वा-
लाद्यायुधादीनि तस्माच्छान्तिं प्रयच्छ मे” ।

छागस्य—“यस्मात्त्वं सर्वयज्ञानामङ्गत्वेन व्यवस्थितः । यानं
विभावसोर्नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।

गोः—गवामङ्गेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश । यस्मात्तस्मा-
च्छ्रिये मे स्वादिह लोके परत च” ।

श्यायाः—“यस्मादश्विन्यं शयनं केशवस्य च सर्वदा । श्याया
समाप्यश्विन्यास्तु दत्ता जन्मनि जन्मनि” ।

रत्नानाम्—“यथा रत्नेषु सर्वेषु सर्वे देवाः प्रतिष्ठिताः । तथा
रत्नानि यच्छन्तु रत्नदानेन मे सुराः” ।

भूमेः—“यथा भूमिप्रदानस्य कञ्चाहन्ति षोडशीम् ।
दानान्यन्यानि मे शान्तिर्भूमिदानाद्भवतिह” ।

“एवं संपूजयेद्भक्त्या वित्तशालेन वर्जितः । रत्नकाञ्चनव-
स्त्रीवैधूर्यमाल्याहलेपनैः । अनेन विधिना यस्तु ग्रहपूजां
समाचरेत् । सर्वान् कामानवाप्नोति प्रेत्य स्वर्गे महीयते ।
यस्तु पीडाकारो नित्यमल्पवित्तस्य वा ग्रहः । तच्च यत्नेन
संपूज्य शेषानप्यर्चयेद् बुधः । ग्रहा गावो नरेन्द्राश्च
ब्राह्मणाश्च विशेषतः । पूजिताः पूजयन्त्येते निर्दहन्त्य-
वसानिताः । यथा वाणप्रहाराणां कवचं वारणं
भवेत् । तद्वद्वैवोपघातानां शान्तिर्भवति वारणम् ।
तस्माच्च दक्षिणाहीनं कर्त्तव्यं भूमिभिन्नता । संपूर्णया

दाक्षिण्या यस्माद्देवोऽपि तृष्यति । सदैवायुतहोमोऽयं
नवग्रहसंख्ये स्थितः । विद्याहोत्सवयज्ञेषु प्रतिष्ठादिषु
कर्म्मसु । निर्विघ्नार्थं मुनिभ्योऽह ! तथोद्देशाङ्गुतेषु च ।
कथितोऽयुतहोमोऽयं लक्षहोममतः षड्यु” ।

लक्षहोमः—“सर्वकामाप्तये यस्मात्तुल्यहोमं विदुर्बुधाः । पितृणां
वल्लभं साक्षाद्भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् । ग्रहतारावलं दृष्ट्वा
कृत्वा ब्राह्मणवाचनम्” ।

मण्डपः—“मृहस्तोत्तरपूर्वेण मण्डपं कारयेद् बुधः । रुद्राय-
तनभूमौ वा चतुरस्रमुदङ्मुखम् । दशहस्तमघाटौ
वा हस्तान् । कुर्याद्विधानतः । प्रागुदङ्मुखना-
भूमिं कारयेद् यज्ञतो बुधः । प्रागुत्तरं समा-
साद्य प्रदेशं मण्डपस्य तु । शोभनं कारयेत् कुण्डं
यथावल्लक्षणान्वितम् । चतुरस्रं समन्तात् सयोनिवृत्तं
समखलम् । चतुरङ्गुलविस्तारा मेखला तद्विच्छ्रिता ।
प्रागुदङ्मुखना कार्या सर्वतः समवस्थिता । शान्त्यर्थं
सर्वलोकानां नवग्रहसंख्यः स्मृतः । मानहीनाधिकं
कुण्डमनेकभयदायकम् । यस्मात्तस्मात् सुसम्पूर्णं शान्ति-
कुण्डं विधीयते” ।

विस्तरभयात् कोटिहोमोक्तः तत्रैवाध्यायशेषे दृश्यः ।
अथ याज्ञवल्क्येन ग्रहाणां मन्त्रान्तरमुक्तं यथा

“आ जप्त्वेन, इमन्देवा, अग्निर्मूर्ध्ना दिवः ककुत् । उद्भु-
ध्यस्वेति च ऋचो यथासंख्यं प्रकीर्त्तिताः । दृष्ट्यतेः
अतिदर्शस्तथैवाज्ञात्यरिस्तुतः । शन्नोदेवीस्तथा, काण्डा-
त्केतुहृत्त्वज्जिमास्तथा” ।

विधानपा० विष्णुधर्मोत्तरवाक्यादन्ये मन्त्रा उक्ताः
हेमाद्रिशान्तिकाण्डे विधानमालादौ चापरे मन्त्रा उक्ता
एवं विप्रतिपत्तौ शास्त्रभेदाद्विषया । शास्त्रभेदा-
न्मन्त्रभेदाश्च मत्स्यपुराणवाक्यान्मन्त्रभेदस्तु शास्त्रभेदात् व्यव-
स्थाप्यः ।

तत्र ग्रहयज्ञे ग्रहाणां पूजनाय स्फटिकादिमूर्त्तिकरणं
तद्भावे पटो वेखनं तद्भावे मण्डले वस्तुलाद्याकारवे-
खनं वा कृत्वा पूजादिकं कार्यं यथाह याज्ञ० १७०

“स्वयः सोमो महीपुत्रः सोमपुत्रो दृहस्यति । शुक्रः
शनेश्वरो राक्षः केतुश्चेति ग्रहाः स्मृताः” याज्ञ० । “यते
सूर्यादयो नव ग्रहाः पूज्या इत्युक्तं किं कृत्येत्याह”
मिता० “ताम्बकात् स्फटिकाद्रक्तचन्दनात् स्वर्यकाडुभौ ।